

stedet for, skal man jo også foretage nogle omstillinger, og det er klart, at omstillingen i forsvaret fra et nationalt forsvar til et mere internationalt forsvar stiller nogle krav. Men rammerne vil vi i hvert fald kæmpe for bliver bevaret.

Afsnittet om erhvervslivets administrative bølvr er jo bare et nyt kapitel i føljetonen om det område, og det har vi jo hvert eneste år ført frem som et vigtigt punkt, og det er det da også, og der er en syv steder, det nu bliver lettet.

Men det, der for os er det vigtigste i det afsnit, er faktisk, at man for første gang har købt det, man kunne kalde en eliteordning, altså tankegangen om, at de virksomheder, der altid lever op til kravene, de virksomheder, der gør, hvad de skal, de virksomheder, der ikke er problemer med, ikke skal hjemsendes af kontroller hele tiden, mens man skal kontrollere de virksomheder, som har problemer, mere. Det har vi haft lidt svært ved at slippe igennem med tidligere, men nu har man da i alt fald slået fast i aftalen, at man vil prøve at lave en redegørelse for, om det kan lade sig gøre. Det håber vi at det kan, for det vil virkelig betyde noget for rigtig mange mennesker, også i mindre virksomheder.

Med hensyn til de store områder er finanslovdebatter og også finanslovforhandlinger efterhånden noget underligt noget. I virkeligheden kan man vel sige, at finansloven er en eller anden cirkel, som der så er nogle satellitter, der drøner rundt om. I virkeligheden handler meget af den diskussion, der foregår i finanslovtiden, jo stort set om andet end finanslov. Det ser vi da også denne gang, hvor det er arbejdsmarkedsreformer, det er ene, det andet og det syvende, der er kommet ind. Den debat hører ikke hjemme i dag, men jeg kan love Tinget for, at i morgen skal jeg nok også komme ind på efterlønsdiskussionen, boligstøttediskussionen og diskussionen om det rummelige arbejdsmarked. Den skal nok få hele turen i morgen, men da det kun er ændringsforslagene i dag, er der jo ingen grund til at kaste sig ud i det. Det er altså ikke en nedprioritering af de emner, men de hører mere hjemme under generaldebatten i morgen eftermiddag.

Der er bestemt forslag fra ikkeforligspartier, som CD er fascineret af. Der er også nogle, vi bestemt ikke er fascineret af, ulandsforslag og den slags, men man må jo altid overveje den situation med sig selv, at når man indgår et forlig, bliver man afskåret fra at støtte nogle for-

slag, der kommer fra ikkeforligspartnere, selv om man kunne være fascineret af at stemme for dem. Det er selvfølgelig altid en beklagelig situation.

Til gengæld mener vi, at der er mere gevinst i at være med og få nogle af sine ting gennemført, så de bliver til noget, i stedet for at stå udenfor og flagre med et flag og stemme for det rigtige, som aldrig bliver til noget.

Det er altså en markering af, at der f.eks. om de sindslidende er stillet ændringsforslag, som jeg personlig gerne ville støtte, men som ikke er kommet igennem under forligsforhandlingerne. Det er der så andre ting om de sindslidende, der er, og det fører naturligvis til en afvejning af, hvor man så vil være. En gang imellem lukker man øjnene og trykker på nej, selv om man måske gerne ville stemme ja, men det er prisen.

Bare den markering, for at vi ikke skal få i nakken om 2 dage, at der altså på nogle af de områder, som vi selv har talt for i årevis, er foreslået noget, som vi altså stemmer imod. Ja, det er jo meget godt, at folk vil noget, men hvis de ikke får noget igennem, hjælper det jo ikke.

Derfor er situationen for os som for andre forligspartier, at vi naturligvis støtter finansministerens ændringsforslag, og vi agter såmænd også, sikkert til stor overraskelse for mange, at stemme for finansloven til sidst.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal også prøve at holde mig til en arbejdsdeling mellem dagens debat og den, der givetvis bliver lang i morgen, og blot starte med at konstatere, at fra radikal side er jo overordentlig godt tilfredse med den finanslovaftale, der er indgået, og som er et led i det man, måske med et noget fortærsket ord kunne kalde den nødvendige økonomiske politik. Det er jo sådan et kedeligt ord indtil den dag, hvor den ikke er der, så bliver den pludselig meget interessant.

Her er vi ret overbevist om, at vi faktisk med pinsepakken, kommuneaftalen og nu finansloven har fået en treklang, som er overordentlig vigtig for at holde dansk økonomi på sporet.

Hvis man skal fortsætte billederne, har man i luftfartssproget noget der hedder en trepunktslanding. Det er sådan en god, pæn landing, hvor alle passagererne sidder roligt og fortsætter med sjusserne. Vi kan jo kun håbe, at den har den kvalitet. Det må tiden vise. Det er i hvert fald ikke en katastrofeopbremsning, og det synes jeg er værd at understrege, også i lyset af de noget oppiskede kommentarer,